

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 441. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm23888/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kæde; men disse *Dvergs Domme* (Prætorer) var i mange Tilfælde de egentlige *Lov-Givere*, hvorfor de ogsaa, ved Tilbedelsen af deres Embede, offentlig kundgjorde de *Grund-Sætninger*, de vilde domme efter: en yndelig Skik, hvor der dommes mere efter egne Rets-Principer end efter bekendte og tydelige Lov.

Naar Man undtager disse Forhandlinger paa Torvet, der efterlod sig fiendelige Spor, og Krigen med *Sanniter* (omkring *Venocent*) og *Græker*, der havde endnu fiendeligere Hænger, tilkaaret *Livius* selv, at endog saa efter *Gallers*-Krigen berøede *Alle* paa løse Røgter, saa selv det store *Gab* paa *Torvet*, som *Curtius* skal være sprunget i med Hest og Vagn, forbi *Drakket* sagde, det maatte fordes med det Meste. Man kunde afstedkomme, selv det er for ham et Hul i *Historien*, han kun verd at løbe med en *Pheaso**).

Overd mindes vi imidlertid om *Roms* Forhold til *Gudene*, eller hvad *Romernes* kaldte deres *Higt* og *Wob* (religio), og skænt det er en meget lidelig Sag, er den dog daade saa vigtig og saa idelig omtalt i *Old-Sagnene*, at vi ikke tør unddrage den vor *Opmærksomhed*.

At Man i *Rom* ikke som i *Asien* vilde siene *Gude*ne, eller som i *Grækenland* kæmpes med dem, men som i *Ægypten* kun betjente sig af dem til *Udhaende*, det er saa selklart, at selv de, der sans sel af alle *Kudet* i *Rom*, saae dog *Pvæsteskabet* og *Gudsfrygten* i deres rette Løs, men den *Rette*, Man deraf skalde drægt, forespildte Man hidtil sædvanlig, ved at anvende hvad der kun gjaldt om dette „magtloste“ Folk, enten paa alle andre Folk eller dog paa alle *Hedninger*. Af det *Romerske* *Exempel* drog nemlig *Paven* i *Rom* den *Stutning*, at *Loven* og *Rikken* burde behandles som en *Stats-Sag*, til at holde daade *Almuen* og de raa: *Krigere* i *Tømnne*, saa Man kunde altsig udbræde formegen *Doctro* eller faae for mange *Ritke* *) *Relius VII. 6.*

